

копия и за цѣлата католишка църква. Вече на слѣдната 1851. год. Щросмаеръ участвува въ конференцията на маджарскитѣ и хърватски епископи въ Остогонъ (Гранъ), въ която се разисквало за отношението на църквата спрѣмо държавата. Прѣзъ 1856. гор. той при-сѣдствува въ епископската конференция въ Виена и зема участие въ разискванията по приложението на нѣкои точки отъ конкордата, сключенъ между папата и Австрия прѣзъ 1855. год.

Прѣзъ първото десетолѣтие на своето епископуване отъ при-ходитѣ си той харчи значителни суми за цѣлитѣ на църквата. Така прѣзъ 1856. год. той подарява 50,000 фиоринти (105,000 лева ¹⁾) за увеличение фонда за постройката на нова съборна църква въ Джа-ково, 90,000 фиор. (189000 лева) за духовната семинария въ сѣ-щото мѣсто 30,000 фиор. (63000 лева) за семинарията на гимна-зисти, а бждещи боголовци, 10,000 фиор. (21,000 лева) на фонда за подпомагане на прѣстарѣли свещеници отъ епархията му и пр., т. е. всичко около 412,000 лева.

Въ Римъ се намира заведение наречено Св. Иеронимъ, осно-вано съ срѣдствата на набожни хървати отъ всичкитѣ хърватски земи съ цѣль, щото въ него да намѣрятъ квартира и храна за нѣколко дни ония хървати, които отиватъ на поклонение въ Римъ.

Щросмаеръ отива въ Римъ прѣзъ пролѣтѣта на 1859. год., за да се прѣдстави на папата Пий IX. Той се установява въ заведе-нието Св. Иеронимъ и на 1 май с. г. подарява 20000 фиоринта (42000 л.) за увеличение на фонда му.

Въ врѣме на ауденцията си при папата Щросмаеръ врѣчва на послѣдния особенъ меморандумъ, въ който говори за нуждата да се въведе въ всички хърватски епархии славянска (глаголска) литургия, позволена отъ папитъ Иванъ VIII. и Инокентъ IV. и да се въведе отново въ духовнитѣ семинарии въ Далмация изучаването на старо-славянски езикъ.

Цѣлиятъ животъ на Щросмаера е изгълнявала една велика идея, а именно съединението на двѣтѣ църкви православната и католишката. Тая идея той е проповѣдвалъ, работилъ и борилъ се е за нея. Той счита православната църква за славянска и въ нейното съединение съ католишката той вижда по-скорошно културно обединение на Славянитѣ и тѣхното по-добро бждеще. Колко е билъ прѣладенъ Щросмаеръ на тая идея показватъ слѣднитѣ факти: съ 500 фиор. (1050 л.) той основава фондъ, съ лихвитъ на който всѣка година да се възнаграждава оня свещеникъ, който ще чете въ духовната семинария въ Джаково всѣки мѣсецъ по една литургия за съедине-нието на църквитѣ и за любовъ и съгласие между южнитѣ славяни.

За горната цѣль Щросмаеръ е издѣйствувалъ отъ папата Лъвъ XIII. щото празникътъ на славянскитѣ апостоли Св. Кирилъ и Ме-тодий да се провъзгласи за празникъ на цѣлата католишка църква.

Все за сѣщата цѣль въ Лорето (Италия), е построенъ парак-лисъ въ честь на Св. Кирилъ, за постройката на който Щросмаеръ

²⁾ Фиоринтъ смѣтаме равненъ на 2·10 лева златни.